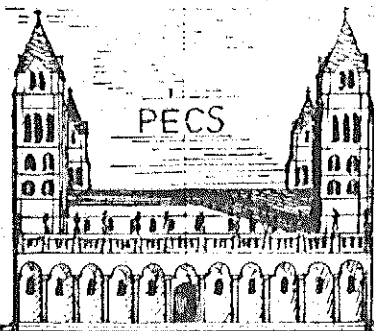

PALESTRINA

KÓRUSHIRADÓ

1.

1990. Szent Péter és Pál ünnepén

"Egymás közt zsoltárt, himnuszt és szent dalokat énekeljeteK, daloljatok és zengedezzetek szívből az Urnak." /Ef.5,19/

MIÉRT FOGTUNK TOLLAT?

A karvezető-váltás mindig, - és különösen ilyen sikeres, közel három évtized után - nem mehet végbe zökkenők nélkül. Tudjuk, túl magas a kórusban az átlag-életkor, szükséges a megújulás a tagság felfrissítése révén is.

Többünkben egyszerre érlelődött meg, hogy tennünk kell valamit, mert szeretnénk mi magunk továbbra is énekelni, de leginkább azt szeretnénk, hogy tovább éljen a kórus, betöltse az Énekiskolától-Énekiskoláig feszülő híd szerepét.

Nem akarjuk azokat a társainkat követni, akik gyöngé magyarázkodással, vagy anélkül elmaradtak ebben a válságos időszakban. Ellenkezőleg: mindent megteszünk a fennmaradás, a folyamatos működés érdekében: Elfogadjuk és támogatjuk új karvezetőnket, pontosan résztveszünk a próbákon, beénekléseken és a szertartásokon, szervezzük az új kórustagságot, szívesen fogadjuk és segítjük új társainkat.

Mindezt abban a tudatban tesszük, hogy az ének, az egyházi zene Isten dicsőségét szolgálja.

ÉNEKISKOLÁTÓL ÉNEKISKOLÁIG.

Az Énekiskola alapításának 100 éves évfordulója kapcsán sokan foglalkoztak különböző módon az intézménnyel, amelyről ország-szerte megemlékeztek 50 évvel ezelőtt: "Félszázados jubileumára készül a pécsi székesegyház híres énekiskolája". A 60 éves évforduló nem ünnepséget, hanem élet-halál harcot hozott. 1949 év elején az államosított épületet el kellett hagyni. Így kerültek a kisfiúk először a Kisszemináriumba, majd 1952-ben a püspöki palotába. Ekkorra már nagyon megcsökkent a létszámuk, 40 fiúból 16 maradt, és azok is sorra "kikoptak" a szoprán és alt szólamokból. A folyamatban az utolsó állami intézkedés az 1953. januári fölösztetés már egy iskolaépület nélküli, néhány énekesfiúval foglalkozó intézményt szüntetett meg. A székesegyházi kórust ebben az időszakban Mayer Ferenc vezette. A kiváló férfikar nagyrésze hűségesen kitartott.

Az események másik ágán a Hegyi László székesegyházi káplán és leánygimnáziumi hittanár szervezte leánykar, mint a templom első ifjúsági kórusa áll. Az 1947-től a 11 órás misén éneklő, nagylétszámú leánykar, 1950-től néhány férfivel is kiegészülve ifjúsági vegyeskarként énekelte az Atya vezetésével.

Franci bácsi a csökkenő létszámú szoprán és alt pótlására a legjobb leányénekeseket kérte el az Atyától. Ekkor öt nő, szoprán és alt került a kórusba, - akik közül ketten még most is lelkes kórustagok. A pártállam által halálra ítélt kórus így mégis tovább élt és hagyományos repertoárját énekelte. Egyet lehetett még tenni és azt megtették: Franci Bácsit 1954. év elején eltiltották a kórusvezetéstől és a prédikálástól. Ekkor Virágh Ferenc püspök Atyát bízta meg a székesegyházi kórus vezetésével, aki korábban több ízben is helyettesítette már Franci bácsit. [Hegyi] Atya a két kórus összevonásával vetette meg a nagylétszámú vegyeskar alapjait. 1956. októberében a püspök visszahelyezte Franci bácsit a kórus élére, aki a karnagyságtól 1961-ben betegsége miatt vált meg.

Ekkor lett Hergenróder Miklós a kórus vezetője és egyházmegyei zeneigazgató. Az ő közeli három évtizedes működéséről majd későbbben számolunk be. Most csak az utánpótlásról, melyet Miklós Atya folyamatosan egyes tagok meghívásával, szervezett formában pedig a kiskórus életrehívásával oldott meg. Az általa bevezetett gyakorlat az volt, hogy érettségiig a kiskórusban, azután a nagykórusban vegyenek részt az énekesek. Sajnos ez a gyakorlat - rajta kívül álló okból - már négy éve megszűnt.

A Palestrina kórusnevet gyors elhatározás szülte. Az utóbbi évtizedben a Filharmónia rendszeresen foglalkoztatta a kórust orgona-koncertek közreműködőjeként. Az első plakát megszövegezésekor merült fel róluk a nehézség, mit írjanak, mivel azt nem írhatják, hogy közreműködik a Székesegyházi kórus. Miklós Atya adta a találó nevet.

Jobbágy Valér 1988. szeptemberében vette át a sűrűn betegeskedő Miklós Atyától - felkérésére - a "karmesteri pálcát" és bajlódik az erősen meggyérült, és korábbi természetes utánpótlásától megfosztott karral.

Az Énekiskola újraindításával kapcsolatosan is már sok híradást hallhattunk, olvashattunk, hiteles és kevésbé hiteles forrásokból. A leghitelesebb a püspöki körlevél, amely szerint 1990. szeptemberében újra megnyitja kapuit az Európa-hírű Pécsi Énekiskola. A püspöki fennhatóságú intézmény 12 esztendőn át nyújt oktatást, nevelést és egyházi kollégiumot a zenei tehetséggel megáldott fiúk számára. A pécsiék bejáró diákok lehetnek. stb.

Ugy értesültünk, hogy meghirdetett felvételi eredményes volt, a kellő számú jelentkezők közül kiválaszthatóak a legjobbak, a-kikkel valóban újra megindul az énekiskolai munka. Mivel nulláról kell indulni, kb. három év múlva lesz a székesegyháznak újra fiúkórusa. Addig is szükség van női-karra és azt követően is férfi-karra. Így, bár az újra éneklő fiúkar elérhető távolságba került, át kell hidalnunk ennek a hosszúra nyúlt intervallumnak az előttünk álló néhány éves befejező szakaszát is.

Ez Isten segítségével továbbra is lehetséges, mint ahogy eddig is az Ő kegyelméből léteztünk, a legnehezebb években is, a munkanappá tett ünnepeken és vasárnapokon is ellátva liturgia szolgálatait.

Erre a szolgálatra hívunk régi és új társakat.

/M+I./